

ВЗАЄМНО

РОЗУМІННЯ

№ 9(37), 11 жовтня 2011 р.

Газета, яку видає офіційно зареєстроване суспільно-корисне товариство
“Інститут всебічного взаєморозуміння між німецьким та українським народами”
Кольорові випуски цієї газети можна знайти в Інтернеті за адресою: www.zhura.de

VÖLKERVERSTÄNDIGUNG

Zeitung, herausgegeben durch den gemeinnützigen Verein mit dem Sitz in Köln
“Institut für allseitige deutsch-ukrainische Völkerverständigung (IfV) e.V.“

Тимошенко дали 7 років. Печерський суд Києва визнав экс-прем'єр-міністра і лідера найбільшої опозиційної сили в Україні Юлію Тимошенко винною за звинуваченнями в перевищенні посади і завданні державі великих збитків під час підписання газових угод з Росією 2009 року - і засудив її до семи років позбавлення волі без права обіймати державну посаду протягом трьох років. Максимальне покарання, якого вимагала сторона обвинувачення, шокувало захист, саму Тимошенко на лаві підсудних і її соратників на вулицях.

Несподівано жорсткий вирок у справі Тимошенко викликав швидку реакцію Європейського Союзу. Верховна уповноважена ЄС із зовнішньої політики і політики безпеки Кетрін Ештон уперше в заяві чітко дала зрозуміти, що під загрозою не лише завершення переговорного процесу щодо Угоди про асоціацію з посиленою угодою про зону вільної торгівлі, а й політичний діалог між Києвом і Брюсселем. "ЄС замислиться над політикою щодо України, - мовиться в заяві від імені ЄС. - Те, як українська влада загалом поважає всезагальні цінності і верховенство права, а особливо, як вона діє відносно цих справ, ризикує глибоко вплинути на двосторонні відносини між ЄС і Україною, включно із завершенням Угоди про асоціацію, нашим політичним діалогом і співпрацею у ширшому сенсі".

Ще гостріше висловилися депутати Європейського парламенту в Брюсселі, де польські депутати на чолі з президентом Європарламенту Єжи Бузеком заявили, що країна, де настільки відверто порушуються норми верховенства права, не може розраховувати на перспективу членства у ЄС. "Те, як українська влада загалом поважає всезагальні цінності і верховенство права, а особливо, як вона діє відносно цих справ, ризикує глибоко вплинути на двосторонні відносини між ЄС і Україною, включно із завершенням Угоди про асоціацію, нашим політичним діалогом і співпрацею у ширшому сенсі". Депутати Європейського парламенту вимагали відкласти запланований на 20 жовтня візит президента Януковича до Брюсселя, доки вирок Тимошенко не буде переглянуто.

Що далі? Команда захисту Юлії Тимошенко планує найближчим часом оскаржити вирок суду. Її адвокат Юрій Сухов сказав, що вердикт у "газовій справі" - "це абсурд. Найближчим часом рішення Печерського суду має бути скасовано". Згідно з українським законодавством, вирок суду може бути оскаржений у Європейському суді з прав людини після того, як буде оскаржений в апеляційному і касаційному суді в Україні. Захист Тимошенко має 15 днів на підготовку апеляції, результатів якої чекають і у Європі: президент Європарламенту Бузек висловив надію на те, що вирок у справі лідера БЮТ буде переглянуто. (BBC, 11.10.2011)

КОЗАЦЬКЕ ВІЙСЬКО
(до Дня українського козацтва, що святкується 14 жовтня 2011 року)

ХОРТИЦЯ

В степу величезного краю,
Омита зі всіх берегів,
Стоїть на порогах дніпровських
Кормилиця наших дідів.

Козацька звияга і слава
Пов'язана з островом цим,
Бо Хортиця здобич давала,
Надійний притулок і дім.
Тепер там - лише заповідник,
Для нас же - навек дорогий.
Мов серце козацьке незламне -
Куточок Вітчизни святий.

Січ являла собою осередок
козацького війська, своєрідний центр
свободи, волі та надії на
довгоочікувані демократичні зміни в
поневоленому під тягарем сусідів
українському суспільстві.

Ієрархічна структура козацького
війська включала в себе верховного
воєначальника – гетьмана,
полковників, сотників та десятників.
Всі посади у війську були
виборними. Тож, кожен козак мав
право обирати та бути обраним.
Вирішення всіх важливих питань
відбувалося на військових радах, в
яких брало участь все військо.
Відкритість та демократичність
устрою на Січі давала можливість
кожному козаку проявити себе,
реалізувати свої вміння та навички,
висловити свої думки, погляд на
події та, отримавши підтримку
громади, вести за собою людей в
майбуттє.

Слід також відмітити високий
рівень дисциплінованості козацького
війська, що базувався на міцному
ідеологічному підґрунті, засадах
братерства та відданості спільній
справі.

Звичайного поділення на окремі
види військ у козаків не було, тож
практикувалася універсальна
підготовка до ведення бою в різних
умовах. Козацьке військо найчастіше
обирало тактику раптової атаки

козацькою лавою та
використовувало різні хитрощі та
маневри. Основною ударною силою
в козаків була піхота та кіннота.
Козаки вміло володіли навичками
саперної справи, основами
будівництва та інженерного діла.

Набираючи обертів, козацьке
військо досягло блискавичних
перемог, і слава про боротьбу
українських вільних хлопців
розповсюджувалася світом.

КОЗАЦЬКЕ ВІЙСЬКО

Тремтить земля, бо скачуть коні –
Козацькі зрушили війська,
Біжать вони на зустріч долі
Під крики батька-ватажка.

Життя важкі та героїчні,
Яскраві постаті й сумні.

У серці цінності одвічні –
Любов до рідної землі!

Наснага, впевненість у дії
Та безупинна боротьба.

Тремтить земля на Україні –
Козацькі зрушили війська!

Тож, переганяючи хід часів,
українська козацька громада
будувала суспільний демократичний
лад на українських землях, вільний
світ з рівними можливостями та
справедливими законами.
Демократичні зрушення та
формування незалежної свідомості в
українців того часу було яскравим
прикладом зрілості та
самовизначення нації. Але, наче
постріл у спину, розгортаються події
навесні 1775 року – Запорізької Січі
не стало.

ЗАЖУРИЛАСЬ УКРАЇНА

Зажурилась Україна,
Сумом вкрилися поля,
Адже вільних козаченьків
Царські знищили війська.

Скільки бились наші хлопці
Під російські прапори,

І за це в відплату мають
Смерть на рідній стороні.

Ця подія чорним сумом
У історію ввійшла,

І реве Дніпро могутній
В пам'ять хлопця-козака.

Та козацька справа продовжувала
жити, передаючись з покоління в
покоління, вбираючись у тіло з

Передивляючись тисячорічну
історію сучасної цивілізації, важко не
помітити той факт, що життя однієї
людини та цілих народів пов'язане з
постійною боротьбою та військовими
діями. В історичній ретроспективі
відсутнє сторіччя, а то й десятиріччя,
в яких би світ не знав війни.
Безумовно, це можна пов'язати з
незрушною тезою боротьби всього
живого за життя на планеті. Але
поглиблюючись у історичні факти,
розумієш, що силове вирішення
територіальних, економічних,
політичних та будь-яких інших
питань давно вже стало сумною
філософією людства.

Напевно, саме через це війська та
військові формування стали
невід'ємним атрибутом кожного
народу, що претендує на
незалежність, вільний та
повноцінний розвиток. Напевно,
саме через це у 1492 році на Україні
з'являються перші згадки про козаків
– відважних, вільних юнаків-воїнів.
На той час це були люди, якими
керували різні мотиви, вони не мали
чіткої військової організації, на їх
озброєнні були примітивні луки,
спици, шаблі та сокири. Але в їх
жилах кипіла українська кров, а в
грудях палало непокірне серце.
Згодом, у 1533 році такі люди стали
збиратися в ватаги, самостійно
обирати собі старшого та рушати на
схід до вільних земель. Як маленьке
немовля набирається сили, робить
перший крок, так і козацькі
угруповання поступово опанували
простори від Дніпровських порогів,
збільшували власну чисельність та
переходили на більш високий рівень
власної організації. Так наприкінці
XVI сторіччя формується чітка
структура козацьких військових
формувань, а на славетному острові
Хортиця будується перша
Запорізька Січ.

молоком матері та виховуючись в традиціях нашого народу.

Минуло більш ніж два сторіччя з часів славетної Запорізької Сечі. І лише 20 років тому незалежна Україна, визнана всім світом, з'явилася на мапі в самому серденьку Європи.

УКРАЇНА – ВІЛЬНА

Чарівний край – казкова Україна,
Родючі ріллі, небо голубе,
Співуча мова, верба та калина,
Старий кобзар, що й справді
знає все.

Індустріальні велетні Донбасу,
Багаті надра, транспортні шляхи,
Величні гори, непідвласні часу,
І працьовитіші робітники.

Так самотньо в серденьку Європи
Годинник крок за кроком віддає
Та незалежно, рівно двадцять років,
Держава вільна – Україна є!

Своєрідним відродженням
козацького війська можна рахувати
постанову Верховної Ради України
від 24 серпня 1991 року «Про
військові формування в Україні», яка
поклала початок будівництва
Збройних Сил Незалежної України.

Українська армія сьогодні, як і
козацьке військо в XVIII сторіччі,
стоїть на захисті незалежності,
територіальної цілісності та
недоторканості українських земель.

За офіційними даними Міністерства
оборони України чисельність усіх
військ складає 400 – 420 тисяч осіб.
Армія включає в себе три види
військ: сухопутні війська, військово-
повітряні сили та сили
протиповітряної оборони, військово-
морські сили.

Збройні сили побудовані за
принципом розумної
самодостатності, створювалися та
діють на засадах демократії та
гуманізму, верховенства закону та
права, єдиноначальності та
військової дисципліни. Тож сучасна
українська армія - достойний
нащадок козацького війська
Запорізького. Та дай Боже, щоб на
українській землі ніколи не
проливалася кров і не спалахували
війни!

КІНЕЦЬ ВІЙНАМ

Найстрашніше, що статися може,
Це війна, це загибель людей.
Хай же буде на світі, о Боже,
Не останнім цей сонячний день.

Щоб ніколи ні дим, ні руїни
Люд не кидали в воєн пільму,
Я на плечі свої, Україно,
Твою долю важенну візьму.

Як і тисячі років тому, в сучасному
світі збройні сили – фактор

стримування ймовірної агресії,
важіль рівноваги та геополітичної
стабільності. Тож сучасне людство
навіть за тисячі років не далеко
відійшло від своїх примітивних
пращурів. Тільки за останній час
військові конфлікти у світі та
терористичні атаки унесли життя
людей та завдали значної
матеріальної шкоди в Ірландії, США,
Росії, Нігерії, Танзанії, Японії,
Аргентині, Індії, Пакистані,
Афганістані, Ізраїлі, Єгипті, Лівії,
Судані, Туреччині, Йомені та інших
державках світу. Слід замислитися
людству, до чого веде цей шлях в
XXI сторіччі?

ШЛЯХИ ЛЮДСТВА В МАЙБУТТЯ

Безжалісна хвиля страшних
катастроф,
Цунамі та повені в світі.
На нашій Землі проливається кров,
Страждають дорослі та діти.

Розбещене людство підносить
себе,
Забувши про сили природи.
Ми війни ведемо, руйнуємо все
Заради “добра” та “свободи”?
Втрачаємо віру, духовність та честь,
Забули аж навіть про Бога.
Вже час зрозуміти й засвоїти те –
В безвихідь веде ця дорога.

Час вірно розставить усе по місцях,
І спокій встановиться в світі.
Та трапитись може – шляхи в
майбуття
Для людства не будуть відкриті...

*Дмитро Дорофеев, поет, викладач
Луганського державного медичного
університету. Надіслано в газету
“Взаєморозуміння” 02.10.2011 р.*

IMPRESSUM

Цю газету видає офіційно зареєстроване суспільно-корисне товариство “Інститут всебічного взаєморозуміння між німецьким та українським народами”. Юридична адреса Інституту: Tacitusstr. 7 A, 50968 Köln-Bayenthal, Tel: 0221 / 76 69 62, Tel/Fax: 0221 / 760 25 19. Konto 0750250467, Postbank Dortmund, BLZ 44010046